

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p style="text-align: center;">APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”. Iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș</p>	<p>Prețul inserțiunilor</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Solemnitatea hirotonirii în arhierie a I. P. C. Arhimandrit Veniamin Nistor, noul episcop al Caransebeșului.

La duminica Rusaliilor a avut loc în catedrala mitropolitană, din Sibiu, impresionanta slujbă a sfințirii în arhierie a noului episcop al Caransebeșului.

La această solemnitate, eparhia noastră a fost reprezentată de o delegație în frunte cu P. O. D. Protopop Romul G. Ancușă.

Marea mulțime a poporului, strălucitul sobor de episcopi și preoți, înalți diguitori bisericești în frunte cu I. P. S. Mitropolit Nicolae, au dat acestui act măreția unei sărbători de adâncă pietate și înălțare sufletească.

După ce I. P. C. Arhimandrit Veniamin a fost primit în comuniunea episcopilor, la serviciul vecerniei, Duminecă dimineața, înainte de începerea serviciului divin, cel chemat la înalta treaptă a arhieriei, a făcut mărturisirea de credință declarând în fața poporului și a înaltului cler că va păzi neschimbate canoanele și tradiția bisericii și va conduce cu blândețe și dreptate eparhia încredințată păstoririi sale.

Incepe apoi serviciul divin impunător prin armonia cântărilor corale și a ritmului mișcărilor liturgice. Atmosfera de înaltă sărbătoare culminează în actul însuși al sfințirii noului ales, când I. P. C. Arhimandrit Veniamin primește rând pe rând ornatele arhieresti și în sfârșit i se așează pe cap coroana episcopală. Corul dă expresie sentimentului mulțimei prin exclamația repetată: „Vrednic este, vrednic este”!

La sfârșitul sf. Liturgii, I. P. S. Mitropolit Nicolae, în mișcătoarea predică rostită în fața marelui mulțimi a credincioșilor, a adresat P. S. Veniamin, între altele, următoarele cuvinte:

Ai fost ales, P. Sfințite episcop al istoricei eparhii a Caransebeșului. Vei găsi acolo iluștri înaintași ai P. Sfinției Tale și o veche tradiție bisericească. Să Te inspire din acest trecut glorios și să conduci în spiritul acelei tradiții blânde și credinciosul popor al acelei eparhii.

Ca răspuns P. S. Veniamin a rostit frumoasa cuvântare pe care o redăm în întregime:

In numele Tatălui, al Fiului și al sfântului Duh, Amin.

Inalt Preasfințite Părinte,
 Preasfinții Voastre,
 Iubiți creștini,

Cu frică și cu cutremur și cu toată emoția ce-mi stăpânește sufletul, m'am apropiat de sfântul Altar, unde se aduce jertfa cea fără de sânge pentru mântuirea noastră, pentru a primi cel mai mare și înfricoșător dar ce-l poate primi un om, darul Arhieriei, plenitudinea darurilor de a fi următor Sfinților Apostoli întru propoveduirea Evangheliei Domaului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Astăzi prin rugăciunile și punerea mânilor I. P. Sf. Voastre și ale Preasf. Voastre — Duhul Sfânt care s'a pogorât la Praznicul Rusaliilor asupra sfinților săi Apostoli, și-a revărsat darul și puterea sa sfințitoare asupra smereniei mele, întărind slabele mele puteri trupești și sufletești spre a putea face voia cea sfântă a Lui.

De acest dar sunt legate mari și înfricoșătoare răspunderi pentru mântuirea sufletelor încredințate spre păstorire, atât înaintea lui Dumnezeu cât și a oamenilor. De aceea este greu să exprim în cuvinte cu adevărat senti-

mentele ce mă stăpânesc în această clipă, din cele mai sfinte, a vieții mele.

În această zi a Rusaliilor s'a pus temelia Bisericii lui Hristos în lume prin puterea Duhului Sfânt, care din Sfinții Apostoli temători și înfricați a făcut propoveduitori neînfricați ai Cuvântului dumnezeescului lor Invățător la toate popoarele, dându-le cutezanța de a mărturisi cu toată puterea Evanghelia mântuirii sufletelor și a adevăratei trăiri în Dumnezeu. Astăzi s'a pus temelia apostolatului creștinesc în lume, și astăzi s'a plinit făgăduința dată de Mântuitorul Apostolilor că le va trimite pe Duhul Sfânt, care să le dea curaj și tărie pentru a putea propovedui până la marginile pământului evanghelia Lui. Primind darul Arhieriei la acest mare praznic, voi căuta să scot înțelepciunea și toate învățăturile divine pentru a putea sluji cât mai cu credință lui Dumnezeu și a fi cât mai cu folos Bisericii și neamului.

În această clipă sfântă din viața mea sufletul meu se îndreaptă către Tatăl cel ceresc și în rugăciune fierbinte cu psalmistul: „inimă curată zidește întru mine Dumnezeu și Duh drept înoște întru cele dinlăuntru ale mele“ (Ps. 50), pentru că „tot darul desăvârșit de sus este pogorând de la Tine Părintele luminilor“; „căci fără ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu orice trudă rămâne zadarnică“.

Îmi dau prea bine seama că nu vrednicia mea m'a chemat la această mare demnitate, căci „toată vrednicia noastră de la Dumnezeu este“ (II. Cor. 3, 5) și ne-a chemat cu chemarea sfântă nu după faptele noastre, ci după hotărîrea sa însuși și după harul dat nouă în Iisus Hristos (II Tim. 1, 9).

Chemat prin votul și încrederea marelui colegiu electoral al Bisericii ortodoxe române de păstor și îndrumător sufletesc al Eparhiei de Dumnezeu păzită a Caransebeșului, având aprobarea Sf. Sinod și întărirea M. Sale Regelui, cu ajutorul lui Dumnezeu voi căuta să înmulțesc talantul încredințat mie de Dumnezeu „nepregătând cu râvna, arzând cu Duhul, slujind Domnului“ (Rom. 12, 11), îmi voi pune toate puterile și străduințele în slujba misiunii mele sfinte la care sunt chemat, „toate făcându-le spre zidirea tuturor“ (I Cor. 14, 16). Mă voi strădui „să umblu cu vrednicie, ... cu toată smerenia și blândețea, silindu-mă să păstrez unitatea Duhului în legătura păcii (Efes. 4, 1-3) prisosind întru tot lucrul bun (II Cor. 9, 8) și plăcut înaintea lui Dumnezeu“.

„Nu voi nesocoti harul ce este în mine care mi s'a dat prin punerea mâinilor“ (I Tim. 4, 14) „păzind bunul încredințat prin Duhul

Sfânt care locuiește în noi“ (II Tim. 1, 14) ca să fiu Erarh, ostaș bun al lui Iisus Hristos.

Mă voi strădui să întăresc credința ca ea să pătrundă în sufletele tuturor, ca ea să fie *ancora mântuitoare* în mijlocul primejdiilor acestei vieți, mai ales în aceste grele vremuri de încercare pentru neamul nostru, când milioane de frați ai noștri au ajuns iarăși în robie străină. *Ortodoxia* noastră va trebui să fie steaua călăuzitoare a sufletului neamului nostru iar Biserica noastră strămoșească, în care am fost crescuți ne va arăta calea vieții, care ne poate duce la mântuire. În toate vremurile la ea ne-a fost scăparea și astăzi tot ea ne mângăie, ne întărește și ne ține curajul în inimi. De aceea trebuie să ne alipim de ea cu toată dragostea și tăria, și în harurile sfintitoare ale ei să aflăm toată întărirea sufletelor noastre.

Idealurile spirituale ale Bisericii trebuiesc coborâte în mijlocul realităților vieții de toate zilele. Biserica, casa sufletelor noastre, ne-a păstrat curată credința și sufletul neamului nostru, de aceea trebuie să purtăm grije noi slujitorii altarelor, de acest suflet, căci neamul nostru trăiește nu prin bunurile materiale trecătoare, ci prin sufletul său și prin tăria credinței sale în Dumnezeu. Trebuie să tindem într'acolo, ca principiile Evangheliei să fie călăuză vieții tuturor fiilor neamului nostru, căci numai așa i se va asigura trăinicia lui pe pământul unde l-a așezat Dumnezeu.

Programul meu va fi programul Bisericii, care este cel al Evangheliei Domnului. Acesta este așa de mare ca împărăția harului dat de Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos — de a face pururea voia cea sfântă a lui Dumnezeu. Toate puterile mi le voi pune în slujba lui Dumnezeu, pentru ca întărindu-ne prin darurile Duhului Sfânt, să sporească și să crească lucrarea cea sfântă pentru pogorârea împărăției lui Hristos în lume.

Ca fiu de preot, crescut în tradiția bisericească în acel centru de veche și glorioasă tradiție Șaguniană a Episcopiei Caransebeșului, voi căuta să pun în lucrare înțeleptele sfaturi și îndemnuri primite de la I. P. Sf. Sa bunul meu Părinte și Mitropolit Nicolae. Voi căuta să continui și să sporesc cu toată sfințenia în Eparhia unde sunt chemat să păstoresc, tradiția marelui Mitropolit Andrei Șaguna moștenită de la marii mei înaintași: Ierarhii Ioan Popasu, înțeleptul organizator al Eparhiei și Nicolae Popea ucenicul devotat și biograful marelui Mitropolit.

Voi căuta să propovăduiesc prin pilda vieții mele, care să grăiască tuturor.

Voi fi cu credință și supunere către M. Sa Regele Mihai I, către Conducătorul Statului, general Ion Antonescu și către legile Țării. Voi fi apărătorul drepturilor autonome ale Bisericii mele, ce isvoresc din originea ei divin și din misiunea sfântă ce o are în lume.

Mulțumind bunului Dumnezeu pentru că m'a învrednicit de această chemare sfântă, îl rog să-și reverse darurile sale cele bogate pentru a putea plini pururea voia cea sfântă a lui.

În această clipă sfântă a vieții mele primul gând se îndreaptă — cu vie recunoștință și adânc devotament către I. P. Sf. Sa Mitropolitul nostru Nicolae și-i exprim cele mai adânc simțite mulțumiri pentru tot ceace a făcut pentru mine, pentru îndemnurile și sfaturile primite, precum și pentru urările făcute cu acest prilej sărbătoresc și-l rog să nu mă lipsească nici în viitor de tot sprijinul și de sfaturile părintești, de cari am atâta nevoie în greaua misiune ce mă așteaptă.

Mulțumesc apoi călduros Preasfințiților Ierarhi împreună slujitori cari n'au pregetat să ia parte la cel mai mare act din viața mea.

Mulțumesc și tuturor celorlalți frați în Hristos și celor ce au ținut să ne onoreze cu prezența lor acest praznic.

Iar Tu, Doamne și Stăpânul vieții mele, dă-mi mie Duhul curăției și al dragostei, aprinde în sufletul meu flacăra credinței, că să pot fi pururea propoveditor el voei Tale cele sfinte în mijlocul poporului, pentru slava Ta, a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh, Amin.

Toate sunt cu putință celui ce crede

Aceste cuvinte au fost rostite de Iisus Hristos către părintele copilului îndrăcit. Dar aceste cuvinte au fost spuse de Mântuitorului nu numai pentru timpurile de atunci, ci pentru toate veacurilor și pentru toți îndrăciții din toate timpurile trecute, prezente și viitoare.

În trecut au căzut pe câmpul de onoare al credinței creștine mii de martiri bărbați și femei care nu aveau altă vină decât că iubeau pe Iisus Hristos. Ce n'a fost în primele veacuri ale creștinismului? Biserici aprinse și dărmate, cărțile sfinte arse, rupte, slujitorii bisericii bătuți, închiși în temnițe, uciși cu pietre, tăiați cu sabie, înecați, fripți în cuptor, aruncați în varnițe sau unt de lemn clocotit. Feluri și feluri de chinuri au născocit împărații romani, numai și

numai cu gândul că doar vor putea rade de pe fața pământului, sămânța creștinătății.

Dar, toate trebuiau să aibă un sfârșit. Sângele și carnea creștinilor nevinovați, n'au putrezit pe veci în țărâna pământului, peste sufletul omenirii care murea cu credința în învierea de dincolo, a trebuit să sosească întocmai ca și ziua care să-i lumineze cărarea.

Căci Constantin cel Mare dădu, la anul 322 d. H. cea dintâi scrisoare împărătească, prin care vestea tuturor, că legea creștină este de acuma religia stăpânitoare a împărăției în locul celei păgâne. Biserica creștină iese din tainițele pământului la suprafață. Creștinii cu milioanele sporesc turma lui Hristos.

Iată împlinirea proorocirii Mântuitorului, că toate sunt cu putință celui ce crede.

După cum dintr'un grăunte de grâu sămănat toamna în pământ arat adânc, trebuie primăvara, sub puterea binefăcătoare a luminei și căldurei soarelui, să răsară firul, încărcat cu un spic bogat în boabe, tot așa din viața aceluia, care a luat trup omenesc, ca să ne mântuiască, nu putea să răsară decât bucuria de a fi alături de Dumnezeu.

Iată, lumea noastră n'a avut altceva pentru El, decât o coroană de spini și n'a fost în stare să înțeleagă, că Fiului Omului, i se cuvenia mai ales o coroană vrednică de a onora pe biruitorul iadului și al morții. Tot așa n'avea nici palatul care să-l poată încăpea, căci înviatul din mormânt nu mai putea să stea în această lume — valea suspinelor și a lacrimilor. El n'avea decât cerul care putea să-i dea o glorie și un tron demn de cuceririle Sale, rane sfinte și nobile, care au răscumpărat lumea.

Credința în Domnul să ne fie călăuză noastră; credința în El, ne dă speranța de a urma într-o zi, calea trasă de Iisus, care duce la cer, care este destinul nostru, și pentru care noi suntem făcuți și cătră care trebuie să tindă toate eforturile noastre și toată viața noastră.

Omul să nu uite, că gloria lumii acesteia, nu este decât un ecou al unui sunet deșert, un fum zădarnic care trece și se perde în depărtarea orizontului. Pentru scurta fericire pământească, să nu uităm, că perdem fericirea cerească.

Să nu ne punem sufletul în nebunele bucurii ale pământului, căci alături de bucuria pământului curg valuri înalte de amărăciune și suferință.

Dar cerul, cerul e pentru oricine o fortăreață de slavă, fericire și viață neturburată.

Și pentru a ajunge omul la acea glorie strălucitoare, trebuie neapărat să treacă pa

calea virtuții și să rămână în ea, pe calea chinurilor și a suferințelor.

Și sufletul nostru mai bine să sufere și să se curețe prin para curățitoare a focului, decât să perdem partea noastră de fericire veșnică; numai lucrând pentru cer, numai îndreptându-ne dorința inimii către cer, vom gusta din dulceața biruinței, alături de Cel ce ne-a deschis de mai înainte calea veșniciei.

Gheorghe Dalea.

Cosmogonia biblică și teoriile științifice

(Continuare)

De: Pr. I. Firca

Retorul păgân *Longin*, impresionat, scria despre Moise: „Legislatorul Ebreilor nu era un om de rând. Realizând în sufletul său cu multă putere maiestatea și puterea lui Dumnezeu, el le-a exprimat vrednic la începutul legilor sale prin cuvintele: „Dumnezeu zise: „Să fie lumină“ și a fost această lumină; să se facă pământul și pământul s'a făcut¹⁾“.

Numai cosmogonia mozaică — recunoaște însuși *Delitzsch*, în „*Geschichte der biblische Offenbarung*“²⁾ — are idea creației din nimic, fără materie veșnică și fără intervenția nici unei ființe intermediare cu rol de *demiurg*, în timp ce toate cosmogoniile etnice concep creația exclusiv ca o organizare a unei materii preexistente.

Luând atitudine contra acestor concepții despre lume ale păgânilor, cari „au mutat mărirea lui Dumnezeu Celui nestricăcios, întru asemănarea chipului omului celui stricăcios și al pasărilor și al celor cu patru picioare și al celor ce se târăsc³⁾“. Moisi deși afirmă categoric la început că Dumnezeu e acel care a făcut cerul și pământul, în continuare, el dă și anumite detalii spunând că tot ceea ce există în acest cer și pe acest pământ: soarele, luna, stelele, plantele, animalele, oamenii înșiși sunt creați de același Dumnezeu, ca nu cumva să cadă Evreii în slăbiciunea popoarelor din jurul lor, îndumnezeind creatura și adorând-o în locul Făcătorului.

Acesta e unul din motivele care l-au făcut pe Moisi să pună cosmogonia în fruntea Legii sale; iar al doilea motiv — rezultând din insistența lui mai ales asupra geogoniei — este desigur acela de a prezenta la începutul lucrării sale, deasupra căreia se va ridica prin veacuri viitoare măreț și neasemuit edificiul Scripturii, obârșia și descrierea sumară a teatrului pe a

cărui scenă se va desfășura mai târziu tragedia mântuirii lumii, precum și a cauzelor cari au făcut necesară această mântuire.

Detaliile pe cari le dă însă el, scriitorul fără gând de cărturarie, la descrierea lumii materiale și a originii acesteia sunt tot atâtea adevăruri în sine, nu numai afirmații cu valoare relativă la împrejurarea specială pentru care au fost scrise, adevăruri cari devin dovezi despre realitatea inspirației în această descriere și deci în Biblia întreagă și pentru aceia pe cari mentalitatea pozitivistă a științelor de azi i-a îndepărtat de contactul direct cu izvoarele pururea vii ale vieții.

Căci într'adevăr, în fața criticii științifice obiective, care a smuls nimbul prestigiului științific și al adevărului de pe fruntea atâtor capodopere transmise de veacurile ce s'au scurs, singură cosmogonia biblică a rămas piatră de neclintit; ba mai mult. Multe din ideile câștigate cu greu de știință și astăzi unanim admise, se găsesc exprimate în cea mai simplă formulare posibilă, de atâtea mii de ani, în Geneză. Ceeace l-a făcut pe fostul profesor de Paleontologie la universitatea din Viena, *Waagen*, să își încheie scrierea sa „*Das Schöpfungsproblem*“ cu cuvintele: „Chiar și după mii de ani, învățații nu pot face altceva decât să constate că tratatul biblic despre creațiune cuprinde astfel de date, pe cari studiile obositoare din alte domenii trebuie să le confirme⁴⁾“.

Iată un exemplu: Faptul că lumea nu a apărut dintr'o dată așa cum este în prezent, ci a ajuns la starea actuală printr'o succesiune de zile, ori chiar epoci. E ceea ce geologia modernă ne învață: *evoluția în timp*, corespunzătoare prin analogie creațiunii succesive a *Hexameronului*. Nu putea oare Moisi să spună că Dumnezeu atotputernicul a creat toate cele cari fac podoaba cosmosului simultan, într'o singură clipă, că a făcut ca lumea să iasă din neant dintr'odată la fel cum e azi, sau cel puțin cum era la începutul perioadei *paleolitice*, de când există omul pe pământ?

Iar dacă Geneza expune creațiunea în etape a lumii, Cartea Sfântă fără a fi tratat științific sau fără a avea măcar vre-un fel de preocupări în acest sens, totuși diferițele relatări pe cari le face incidental, ca adevăruri în sine, observăm că sunt afirmații la cari oamenii de știință au ajuns numai după trudnice cercetări.

Așa că această creație biblică — din acest punct de vedere privită — o putem asemăna cu o expunere foarte populară și foarte rezumativă a actualelor cunoștințe de geologie istorică,

1) Ap. ibid.

2) P. 71, ap. ibid. p. 12.

3) Rom. I 23.

4) Cf. Fruchstorfer, op. cit. d. 21, ap. Dr. G. Munțean, o. c. p. 99.

la temelia explicării apariției și desfășurării cărora stă ideea de Dumnezeu, idee care satisface pe deplin exigențele scotocitoare ale minții umane și oferă limpezimi de înțelegere cari lipsesc teoriilor științifice.

Căci nu trebuie uitat că faimoasa teorie *Kant-Laplace*, menținută încă să explice în linii mari originea sistemului nostru solar, până la formularea altora mai bune, pornește în explicarea ei, nu *ab initio*, ci dela *nebulosa primitivă* (Urnebel) cărcia nu i se arată nici originea, nici modul devenirii. După cum nu se arată motorul care a pus-o în mișcarea ei de rotație, nici obârșia *forței centrifuge*, absolut necesară pentru realizarea unei asemenea mișcări, nici cauza pentru care materia gazoasă din ea nesocotește legile fizice ale gazelor și mai ales pe cele referitoare la *forța lor de expansiune*, ori la consecințele ce decurg din *teoria cinetică*.

(Urmează)

Starea actuală a Bisericii Ortodoxe din Polonia

(Continuare)

Pr. Constantin Târziu

Însăși locașurile de cult erau obiectul celor mai crude persecuțiuni! Numai în 11 ani și numai în provincia Holm au fost predate catolicilor 147 biserici, 133 au fost închise iar 51 dărâmate. În toată Polonia clerul catolic a intentat Bisericii ort. peste 700 procese pentru restituirea bisericilor cari pretindeau ei că le aparținuseră lor. Între altele ei revendicau și renumita lavră Pociaiev¹⁾. Așa la 16 Ianuarie 1934 Tribunalul Suprem a dat sentința în chestia tuturor acestor procese dând câștig de cauză Bisericii ort.²⁾ Ce să mai spunem însă de dărâmarea și ruinarea a vreo 100 biserici, între cari și măreața catedrală din Varșovia care era un giuvaer de artă, ne mai dându-li-se ortodocșilor dreptul nici măcar să le repare din nou.³⁾

Cu toate că afacerile matrimoniale erau date în competența Bisericii amăsurat legii și Regulamentului din 1836, totuși în zilele de 15 Dec. 1933 și 11 Ianuar 1934 parchetul a făcut percheziții la consistoriul din Varșovia pecetluind dosarele de divorț pe ultimii 5 ani referitoare la căsătoriile mixte în care unul din soți a trecut la ortodoxie⁴⁾.

1) B. O. R. 1930 p. 360.

2) B. O. R. 1934 p. 227.

3) Z. O. R. 1939 p. 380; Dr. R. M. Kazimirovici o. c. p. 76-77.

4) B. O. R. 1934 p. 226-227.

Totuși, biserica ort. polonă dispunea încă până la 1939 de 60.000 ha. pământ⁵⁾. Preoții erau în număr de 1500 fiind ajutați de tot atâția cântăreți⁶⁾. Salarul unui preot supus guvernului era cam de 130-150 zloți pe lună afară de stole care variau și ele între 3—10.000 Lei pe lună, după parohie. Starea aceasta era însă numai relativ strălucită căci preoții plăteau impozite mari pentru întreținerea instituțiilor bisericești cercuale, județene, eparhiale și sinodale. Cântăreții erau plătiți cu 50-75 zloți lunar⁷⁾.

Cu toată situația aceasta grea a bisericii, totuși datorită zelului misionar al preoților ort. numai în provincia Galiciiei unde nu erau până în 1926 decât 4500 credincioși s'a reușit să se convertească dela uniție 27.000 în 7 ani, înființându-se 27 parohii noi cu 40 biserici. Mișcarea de revenire la ortodoxie a luat un avânt atât de mare încât în unele locuri, orașe și sate întregi părăseau dintr'o dată uniția cerând să fie primiți în Biserica străbună⁸⁾.

În urma atâtor convertiri s'a simțit nevoia creierii unui organ misionar pentru consolidarea noilor parohii și organizarea mai departe a lucrului misionar. În 1933 s'au creat comitete misionare pe lângă toate organele bisericești care se ocupau cu problemele misionare⁹⁾.

(Urmează)

Să-L preamărim!

*Să-L preamărim pe Domnul
În zi de sărbătoare,
În Casa Lui e calea
Atotmântuitoare.*

*Să-L preamărim pe Domnul
La slujba dimineții,
Că ea ne luminează
Cărările vieții.*

*Să-L preamărim pe Domnul
În Sfânta Liturghie,
Când pruncii'n cor de îngeri
Stau dreaptă mărturie.*

*Să-L preamărim pe Domnul
Și'n slujbele de seară
Sub scutul Său trăește.
Și Regele — și Țara!*

G. B.

5) Dr. R. N. Kazimirovici o. c. p. 76.

6) B. O. R. 1937.

7) B. O. R. 1933 p. 457.

8) B. O. R. 1933 p. 457; B. O. R. 1934 p. 669 și B. O. R. 1935 p. 518-519.

Cerc religios și cultural la Fizeș.

Ca o urmare a hotărârii luate în conferința preoțească din primăvara acestui an la Bocșa-Montană de a ține conferințe religioase culturale în diferitele parohii, ciclul acestor conferințe a fost inaugurat Duminică, la 1 Iunie în comuna Fizeș.

După Utrenie, păr protopop Dr N. Iorgovan împreună cu păr. V. Siciopone și păr. T. Plițcu au săvârșit taina sfântului Măslu asupra celor 20 de suferinzi veniți și aduși la biserică.

La ora 10, când a început sfânta Liturgie, săvârșită, în atară de cei pomeniți și de păr. Ogârlaci din Berzovia, — biserica se umpluse de credincioși ca la Paști. Păr. protopop a predicat despre raiu, patria adevărată și fericită a sufletului, accentuând, că aci pe pământ *Biserica* este poarta prin care se întră în raiu. A îndemnat pe credincioși să vină la biserică și să nu supere pe Dumnezeu arătând, că războaiele, cutremurile de pământ, ploile prea abundente sau seceta sunt semne, că-L supărăm.

După masă, la ora 4, s'a desfășurat partea culturală a programului. Intre școală și parcul mare și frumos, care atât de minunat se situează înaintea bisericii, sub cerul liber ocrotit de un soare blând, elevii instruiți de către dl dir. școlar Sasu, dl învă. Cioroianu și d-na învă. Cioroianu au cântat, au recitat poezii patriotice și religioase, au predat dialoguri, o șezătoare și piese teatrale moralizatoare, acărora execuție a fost savurată cu adevărat iar micii debutanți în costumul lor național și inimoșii lor învățători, au fost sincer aplaudați.

În cadrul acestui program cultural au mai ținut conferințe: medicul de circumscripție, dl dr Breban și agronomul reg., dl ing. Suci. Cel dintâi a combătut denatalitatea și sistemul de un copil iar cel de al doilea a demonstrat sătenilor cum să se apere împotriva omizilor, cari în acest an au distrus cultura poamelor și căm se cultive rațional porumbul. Amândoi sunt vrednici de toată recunoștința noastră sinceră dar fiindcă nu le place să fie măguliți, amintim în treacă doar atât, că în cuvântările lor au avut accente duioase, au biciuit apoi, ca după aceea să ne mulcomească printr'un humor spontan și sănătos.

În sfârșit dl dir. Teodoru printr'o cuvântare patetică și plină de însuflețire patriotică a dat sătenilor sfaturi de gospodari buni și economi iar inimosul notar dl N. Marian în numele șefului de plasă ne-a asigurat de binevoitorul și neprecupețitul concurs al autorităților administrative.

Atât deschiderea cât și închiderea programului a făcut-o păr. Plițcu, prin cuvinte frumoase și nemeșteșugite.

Noi credem, că cercul religios și cultural dela Fizeș — a făcut, ca în Duminica din 1 Iunie, credincioșii d'acolo să simțească o caldă adiere dela suflet la suflet.

Raportor

ȘTIRI

Investirea P. S. Episcop Veniamin al Caransebeșului s'a făcut eri în 14 Iunie 1941 în cadrul unei mari solemnități. A luat parte o delegație a Consiliului eparhial și Primarul orașului Caransebeș.

Vizita Conducătorului Statului la München. Miercuri dl general Ion Antonescu, Conducătorul Statului și Președintele Consiliului de Miniștri a fost primit în audiență de dnii I. von Ribbentrop și Führerul-Cancelar Adolf Hitler. Ziarele berlineze comentează favorabil această vizită, în care Conducătorului Statului nostru i s'au dat onoruri și atenție, deosebite.

Impozitul echivalent interesează On. preoțime. Dăm, deci, următoarele lămuriri în legătură cu acest impozit:

„ART. 16 punct 4 lit. c., punctul 1 și 2 din Legea timbrului modificată la 1 Aprilie 1941 dispune: *Sunt scutite de plata impozitului pe echivalent* bunurile de mână moartă... aparținând stabilimentelor de utilitate publică subvenționate de Stat, bunurile mobiliare aparținând cultelor religioase, subvenționate de Stat, cari nu depășesc valoarea de 1.000.000 Lei în parohiile rurale și 3.000.000 Lei, în parohiile urbane.

Persoanele juridice și instituțiunile ale, căror bunuri sunt supuse la acest impozit, sunt obligate cu trei luni înainte de 1 Aprilie al fiecărui an, a face fiecare o declarație scrisă la Administrația financiară a sediului lor, în care se vor arăta amănunțit bunurile ce posedă în vederea impunerii pe anul viitor.

Nr. 3203 E. 1941.

Mulțumită publică

Oficiul parohial ort. rom. din Copăcele mulțumește și pe această cale donatorilor cari au contribuit fie cu suma fie cu munca lor în scopul de a se ridica un Sfânt locaș în această parohie și anume;

1. Hașineț Petru cu soția sa Elena cu suma de Lei 12.000 pentru procurarea clopotelor.

2. Familiilor Dr. Traian Bălăgean și Dr. Petru Maier avocați în Lugoj și notarului Tiberiu C. Teraniță din Pustiniș le exprimă mulțumiri, pentru zelul depus în interesul acestei parohii.

Consiliul eparhial.

Concurs

Consiliul Parohial ortodox român din Bogodiniți Protopresbiteratul Biserica Albă, publică concurs pentru ocuparea postului de preot la parohia de clasa III-a devenită vacantă prin decedarea părintelui Aurel Ciulin, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană.

I. Beneficii :

1. Sesiunea parohială în extindere de 32 jugere.
2. Un intravilan parohial de 300 stp.
3. Un extravilan de 200 stp.
4. Stola uzitată.

Nefiind casă parohială, alesul se va îngriji singur de locuință.

II. Îndatoriri :

1. Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza în școala primară fără nici o altă remunerație.

2. Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea recerută pentru parohii de clasa III precum și binecuvântarea prea sfinției sale Episcopului Diecezan, să-și înainteze cererea, adresată Consiliului parohial ort. rom. din Bogodiniți, prin Prea On Oficiu Protopresbiterat al Bisericii Albe cu sediul în Răcășdia.

Reflecții se vor prezenta cu prealabila incunoștințare a prea On. Domn Protopresbiter tractual în sfânta biserică din Bogodiniți spre a-și arăta dexteritatea în cântare tipic și oratorie. Inșă nici de cum în ziua alegerii.

Bogodiniți, în ședința Consiliului parohial ținută la 16 Februarie 1941.

Președinte :

ss, Pr. A. G. Mihailovici

Secretar :

ss. C. D. Ionescu
învățător.

In conțelegere cu oficiul protopresbiterat :

Ioan Oravițan
protopop.

Nr. 1402 B. ex. 1941.

Acest concurs se aprobă și se publică cu aceea că în baza aliniatului ultim al §-lui 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dat la 3 Martie și respective 14 Aprilie 1914 Nr. 3058 B. ridicat

și la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914, precum și avându-se în vedere decisiunea consistorului mitropolitan Nr. 358/1958 din 13 Noemvrie 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial, ținută în 11 Aprilie 1941.

Preș. cons. eparh.

Prot. R. G. Ancușa m. p.
Cons. ref. eparh.

2—3

Consiliul parohial ort. rom. din Cacova, protopresbiteratul Oravița, publică concurs pentru ocuparea parohiei I-a de clasa II-a cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

I. Beneficii :

1. Sesiunea parohială în extindere de 32 jug.
2. Intravilan parohial de 600 stp. pe care se gădesc supraedificatele proprii ale văduvei preotese Iuliana Bălan (în litigiu).
3. Stola și birul uzitat.
4. Nefiind casă parohială, alesul se va îngriji singur de locuință.

II. Îndatoriri :

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după toate beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului.

Cei ce doresc să ocupe acest post vor trebui să aibe calificarea recerută pentru parohii de clasa II-a.

Deoarece la primul concurs nu s'a prezentat candidați cu calificarea recerută, cons. parohial, admite și candidați cu calificarea de clasa III-a.

De sine înțeles că pentru a putea recurge, candidații la această parohie, vor cere binecuvântarea Prea S. Episcop Diecezan.

Toate cererile cu actele recerute, se vor adresa Cons. parohial ort. rom. din Cacova, prin Prea on. of. protopopesic din Oravița.

Reflecții se vor prezenta cu prealabila incunoștințare a P. O. Dr. Protopresbiter tractual, spre a-și arăta dexteritatea în : cântare, tipic și oratorie, nici decum în ziua de alegere.

Cacova, din ședința Consiliului parohial, ținută la 4 Martie 1941.

Președinte,
Pr. Ilie Hergan

Secretar,
Inv. dir. Ioan Ochianu

In conțelegere cu mine :

Virgil Musta
protopresbiter.

1—3

Cu provocare la ordinațiunea vener. consiliu eparhial Nr. 3173 B. din 20 Maiu, 1939, consiliul parohial ort. rom. din comuna Var, protopresbiteratul Caransebeșului, publică „concurs“ pentru ocuparea parohiei de

clasa a II-a cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială, carea sustă din 3 jugh, arătură 29 jugh. fânași.
2. Stola obicinuită.
3. Birul parohial uzitat.
4. Casa parohială cu supraedificatele ei și o grădinușă.

II. Indatorii:

Alesul preot e obligat a îndeplini datorințele proeștești pastorale, a catehiza și a purta agendele oficiului și a socotelilor averii bisericesti. A achita impozitele hotărâte după aceste beneficii:

Reflectanții cari au cvalificațiunea regulamentară să-și înainteze cererea, adresată consiliului parohial ort. rom. din com. Var, prin Prea onoratul oficiu protopresbiteral ort rom. al Caransebeșului; iar înfățișarea în comună s'o facă numai cu prealabila încuviințare a P. Onor. oficiului protopopesc tractual.

Var, din ședința estr. a consiliului parohial, ținută la 6 Aprilie 1941.

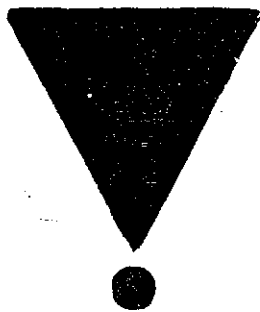
Gh. G. Golopența
adm. paroh.

Nicolae Sârbu
inv. dir. secr. com.

In conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Isaia Suru
adm. prot.

1—3

In urma urcării prețului cerii și a celorlalte articole împrenuate cu fabricarea luminilor, Fabrica eparhială de lumini a fost constrânsă să urce prețul luminilor de ceară la

450 lei
kilogramul.

Librăria DIECEZANĂ din Caransebeș

și a îmbogățit depozitul de

obiecte și ornate bisericesti

Onoratele Oficii Parohiale sunt rugate a ne acorda toată încrederea, vizitând magazinul nostru.

SE AFLĂ DE VINZARE LA

FABRICA DE

LUMINI

A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi trebuincioasă la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, parastase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul Bisericii noastre dreptmeritoare. —:

Luminile se pot procura direct sau și prin epitropiile parohiale la

LIBRĂRIA „DIECEZANĂ“ CARANSEBEȘ